

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.81/2024/32. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. február 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2024. április 23. napján kihirdetett, 10.B.48/2023/63. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült 14.000,- (tizennégyezer) forint büntügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2023. november 8. napjától 2024. április 23. napjáig megtartott nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott és az utóbbi napon kihirdetett, 10.B.48/2023/63. számú ítéletében Terhelt1 vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pont) állapította meg, ezért a vádlottat 10 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte megállapítván, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett a bíróság a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, a sértett1 és sértett2 sértettek által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasításáról, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról és kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat az eljárás során felmerült büntügyi költség viselésére azzal, hogy a költségkedvezményre tekintettel a felmerült kirendelt védői díj teljes összegét a magyar állam viseli.

[2] A fenti ítélet ellen a vádlott teljeskörű, a védője a tényállás téves és hiányos megállapítása miatt, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.202/2023/12-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (1)-(2) és (10) bekezdéseire figyelemmel teljeskörű.

Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során a perrendi szabályokat megtartotta, s az indokolási kötelezettségét teljesítve törvényes mérlegelés eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetés okszerű, a minősítés törvényes, a jogi indokolás alapos és részletes.

A büntetés kiszabása vonatkozásában megállapítható, hogy a releváns körülmények megfelelő feltárása és értékelése eredményeként kiszabott elsőbírói szankció az irányadó középértékre is figyelemmel méltányos, az ekörben végzett törvényszéki értékelés annyiban pontosítandó, hogy az emberölés megállapított kísérlete az egyik sértett vonatkozásában befejezett volt és közeli, sértett¹ életét a szakszerű orvosi ellátás mentette meg, sértett² esetében pedig a súlyosabb sérülés lehetősége csak a másik sértett közbeavatkozása miatt maradt el. A csekélyebb enyhítő nyomatékka értékelt beismeréssel összefüggésben megjegyzendő, hogy a vádlott végig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, mindvégig jogos védelemre hivatkozott, ezzel együtt is a személyiségében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel az ügyészség a büntetés enyhítését indokolatlannak találta.

A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy a fellebbezéseket nyilvános ülésen elbírálvá az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[4] A terhelt védője a fellebbezés írásbeli indokolásában elsődlegesen indítványozta, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, miszerint a terhelt az elkövetéskor jogos védelmi helyzetben volt, így büntethetőséget kizáró ok áll fenn és vele szemben az eljárást a Be. 604. § (1) bekezdés ca) pontja alapján szüntesse meg.

A fentiekkel kapcsolatos érvelése szerint a vádlott ingatlanában hivatlanul jelent meg sértett² az őt állítólag odaküldő tanú¹ azonban tisztában volt azzal, hogy a felek rossz viszonyban vannak, és semmilyen konkrét indoka nem volt arra, hogy az ingatlanba átmenjen. Miután pedig ajtót nyitottak neki, ő alkoholos állapotban számonkérte a vádlottat, hogy miért hívott rá korábban rendőrt, így a sértett volt az, aki elsőként agresszíven lépett fel a vádlottal szemben, az ezután történt felhívásra sem volt hajlandó elhagyni az ingatlant, majd meg is lökte a vádlottat, azaz értelemszerűen saját ingatlanában érte erőszakos támadás védencét, s így jogos védelmi helyzetbe került. A támadás elhárítására ugyan eszközt is használt védenca, eközben azonban hátulról sértett¹ rángatta, amelyet védenca értelmezhetett úgy, hogy más irányból is támadás érte. Már a vádlott aktuális pszichés állapotából is következhetett, hogy a hosszabb ideje elmérgesedett viszonyrendszerben a vádlott tévesen értelmezte és túlreagálta, azaz menthető okból túllépte a jogos védelmi helyzetét.

A védő másodlagos indítványa az ítéleti tényállás téves és hiányos megállapítását támadta. A védői álláspont szerint a sértettek ellentmondásos nyilatkozatokat terjesztettek elő az eljárás során, a vádlott által leadott szűrésok nem célzottak voltak, a sokszor hivatkozott telefonbeszélgetésekkel kapcsolatban az elemzést végző tanút ki kellett volna hallgatni a tárgyalási szakban, egy megkereséssel tisztázható lett volna, hogy tanú¹ hol volt a telefonhívás időpontjában, s egyáltalán, fel kellett volna deríteni, hogy sértett² az adott időpontban valójában miért ment át a vádlott ingatlanába. Emellett a helyszíni szemlével érintett ablakbetörés és garázsajtó felfeszítés kérdését is alaposabban körbe kellett volna járni, ez a téma több vonatkozásban is kapcsolódhatott az ügy lényegéhez, konkrétan ahhoz, hogy a vádlott miért tartotta szükségesnek kést tartani magánál.

A védelem harmadlagos indítványa az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kiszabott büntetés enyhítésére irányult, különös tekintettel arra, hogy védenca időskorú, büntetlen előéletű, súlyos betegségekkel küzdő rokkantnyugdíjas személy, a cselekmény kísérleti szakban maradt és a vádlott részbeni beismerő vallomást tett, a beszámítási képessége pedig enyhe fokban korlátozott, s ez a körülmény elősegíthette a bűncselekmény elkövetését, már ez a körülmény önmagában alapot adhat a korlátlan enyhítésre.

[5] Fellebbezésének írásbeli indokolásában a terhelt az elsőfokú eljárásban előadott védekezését ismételte meg részletekbe menően, elsődlegesen kifogásolta, hogy felmentés

helyett meggyanúsították, majd megvádolták és elítélték, miközben nem voltak tekintettel arra, hogy jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Csatlakozva a védője álláspontjához a fellebbezésének indokát a tényállás elsőfokú bíróság általi téves és hiányos megállapításában, fellebbezésnek célját pedig elsődlegesen felmentésben, másodsorban a törvénysértően súlyos büntetés enyhítésében jelölte meg.

Ismételten hivatkozott arra, hogy a sértettek eljárás során tett nyilatkozatai ellentmondásosak, a támadói részek voltak, sértett² önkényesen, hívatlanul tört be hozzá, őt valójában senki nem engedte be az ingatlanba, a sértettek előre kitervelten kihasználták, hogy egyedül él és segítőtje és tanúja nem lesz majd, a szakpszichológusi és elmeorvosi vizsgálatának eredménye és megállapításai megindokolhatatlanul eltérőek, a nyomozást vezető rendőrtisztek a terhére elfogultak voltak, sértett² őt a történetek során durván megtámadta, először külsérelmi nyomot hagyó módon a falhoz vágta, majd másodszor is leterítette, nem ő, hanem a támadói voltak durvák és kitartóak, nem emlékezett olyanra, hogy hátulról ifj. sértett¹t vállon szúrta volna, a híváslistákról és az elemzés hiányosságairól külön tanulmányt lehetne írni, az ellene intézett támadás előre eltervezettségére utal az, hogy sértett² anélkül kereste nála az vádlottat, hogy bármilyen telefonhívást kapott volna erre nézve a vádlott öccsétől, tanúl a történésekkor nem a munkahelyén volt, hanem Település¹ környékén tartózkodott.

Kifogásolta a helyszíni szemle lefolytatásának módját, eredményét, hiányosságait, a verandaablak betörése, a garázsajtó feltépése tényének figyelmen kívül hagyását, a ház alaprajzának téves felvételét, a szomszédok megfelelő kihallgatásának hiányát, a személyiségszerkezeti jellemzői megállapításának hiányosságait és téves jellegét, és a teljesen elfogult rendőrségi nyomozást, amelynek okai találgatásába is belebonyolódott.

A későbbiekben előterjesztett észrevételeiben megismételve korábbi védekezését már azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság helyezze az egész ügyet hatályon kívül, és utalja vissza rendőrségi szakba.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben a vád és védelem képviselője maradéktalanul fenntartotta az írásbeli beadványaikban foglaltakat, a terhelt az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a teljeskörű felmentését indítványozta, álláspontja szerint a sértetti összebeszélések, különféle kitalációk és koholt vádak alapján került sor az elítélésére, a vádiratban és az ítéleti tényállásban írtak nem fedik le a valóságot, nem utasította ki és nem is tuzskolta ki a támadóit, őt egy erőszakos támadás érte, amely ellen pusztán csak védekezett, ha pedig igaz is lenne a sértettek előadása, akkor is jogos felindulásban cselekedett.

[6] Az ítéltábla az előterjesztett védelmi fellebbezések tartalmára, a fellebbviteli főügyészégi átiratban foglaltakra, a védő és a terhelt jogorvoslati kérelmeinek indokolásai tartalmára, az előterjesztett terhelti észrevételre, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljeskörűen bírálta felül a Be. 590. § (1), (2) bekezdése szerint.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

[7] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy a megfelelő körben és minden lehetséges, egyben szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére a büntetőeljárás során perrendszerűen került sor, az eljáró bíróság tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, a törvényszék az

irányadó tényállást teljes egészében felderítette, s a cselekmény jogi minősítését megalapozó részében is helyénvaló módon állapította meg.

Kimerítően foglalkozott azokkal a személyi, szakértői és okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy elbírálásának meghatározó tényezőiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítéktértékelés alapjául szolgáljanak. Mindezeket összevetette a terhelt érdemi védekezésével, az ezekkel összefüggő tényeket, adatokat egymásra is tekintettel részletes értékelésben részesítette. Az összes olyan adattal és tényezővel megfelelően foglalkozott, amely az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából az érdemi kérdések körültekintő tisztázásához szükségesnek mutatkozott. Részletesen értékelte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta a tényállást. a vádlotti védekezés szerteágazó, akár ötletszerűen felvetett elemeit is aprólékosan áttekintette, ennek körében egyetlen érdemi hivatkozásra sem siklott át, s valamennyi felvetésre kitérve az indokolási kötelezettségének meggyőzően eleget téve, alappal nem támadható érveléssel adott számot arról, hogy mely bizonyítékot milyen okból fogadott el, illetőleg hagyott figyelmen kívül a történeti tényállás megállapítása során.

[8] Helytálló bizonyítéktértékelése eredményeként a törvényszék okszerűen alapította az ítéleti tényállást a terhelt tagadó vallomásával szemben a sértetteknek a terhelti jogos védelmi helyzetét egyöntetűen kizáró, cáfoló konzekvens nyilatkozataira az ügy távolabbi és közvetlen előzményeivel, lefolyásával, következményeivel összefüggésben, mindemellett tanú1, és tanú2 tanúk eljárás során tett nyilatkozataira, a sértettek sérüléseiről készült igazságügyi orvosszakértői vélemények, a vádlott vizsgálatával kapcsolatban rendelkezésre álló igazságügyi pszichiáter-szakértői lelet és vélemény, az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény, a vádlott vonatkozásában készült igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény, továbbá az igazságügyi nyomszakértői vélemény releváns megállapításaira, mindemellett a rendőri jelentések, a szemléről készült jegyzőkönyv tartalmára, a helyszínrajz és a fényképmellékletek által tanúsított körülményekre, az orvosi dokumentáció tartalmára, az OMSZ mentési adatlapok adataira, továbbá a polgári peres eljárás iratainak tartalmára és az egyéb okirati bizonyítékokra.

[9] Az elsőfokon eljáró bíróság a terhelti és védelmi bizonyítási indítványok elutasítása körben is többirányú és kimerítő magyarázattal szolgált arra nézve, hogy ezen felvetésekben foglaltak milyen okokból nem foghatnak helyt, ennek keretében kitért az tanú1 tanú aktuális hollétével, munkahelyén történő tartózkodása ellenőrzésének körülményeivel, szükségességével, a vádlott sértettek által történő megtámadásának előzetes eltervezettségével, az érintett személyek közötti viszonyrendszerrel, nézetletérésekkel, a híváslisták vonatkozásában előterjesztett alaptalan vádlotti hivatkozásokkal, az ezzel összefüggésben állított elemzési anomáliákkal, a nyomozóhatóság híváslistaelemzést végző tagjának ilyen irányú meghallgatása szükségtelenségével kapcsolatos kérdéskörökre, amelyre adott elsőbírói válasszal, elemzéssel és értékeléssel a maga részéről a másodfokú bíróság mindenben egyetértett.

[10] A fentiekhez képest a terhelt és a terhelti védelem által a fellebbviteli eljárás során előterjesztett és a korábbi védekezést pusztán megismétlő érvelés az elsőfokon eljáró törvényszék által helytállóan rögzített, majd megfelelő logika mentén helyénvalóan értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amelyre azonban a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárás során – a megalapozottan megállapított elsőfokú ítéleti tényállás mellett – nem kerülhetett sor.

A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerint összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az helyesbítésre nem szorul, és kiegészítésre is csak annyiban, hogy a másodfokú bíróság a megállapított ítéleti tényállás részének tekinti az ítélet indokolásának [63] bekezdésében foglalt azon megállapítást, hogy a vádlotti magatartás sértett² sértett vonatkozásában is alkalmas volt arra, hogy életveszélyes állapotot idézzon elő. A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[11] A másodfokú felülbírálat eredményeképpen megállapítható, hogy a terhelt bűnösségére vont elsőbírói következtetés mindenben helytálló, a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes, a ténybeli indokolásnak megfelelően az elsőfokú bíróság jogi indokolása is kellően részletes és logikailag megalapozott, egyúttal magában foglalja azt is, hogy a vádlotti védekezéssel ellentétben javára a jogos védelmi helyzet miatt nem volt megállapítható.

[12] Helytállóan került sor az elsőfokú bíróság részéről a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján a bűncselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntető törvénykönyv rendelkezéseinek alkalmazására is.

[13] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és bünteteskiszabási tényezőket, ennek keretében az enyhítő körülmények sorából mellőzte a csekélyebb nyomatékkal értékelt részbeni beismerő vallomást, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint kizárólag a bűnösség elismerésével párosuló terhelti beismerés alapozza meg e körülmény enyhítő nyomatékkal történő értékelhetőségét, a cselekmény kísérleti szakban maradásának enyhítő körülményként való értékelését pedig modulálja az a körülmény, hogy a megvalósított kísérlet az egyik sértett esetében nem csak befejezett, hanem kifejezetten közeli is volt.

[14] A fenti körülmények együttes, egymásra is tekintettel történő értékelése alapján az ítéltábla egyetértett azon elsőbírói állásponttal, miszerint a terhelt vonatkozásában a speciális és az általános büntetési célok eléréséhez feltétlenül szükségesnek mutatkozik a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés Különös Részi tételkerethez igazodó, annak határain belül mozgó kiszabása, a törvényszék által megfelelően felsorolt és kellően értékelt körülmények alapján az elsőfokon alkalmazott büntetés kiszabásával adott vádlottal szemben biztosíthatóak a büntetéssel elérni kívánt célok, a vádlottal szemben irányadó büntetési tételkeret minimumának alkalmazásával az elsőfokú bíróság valamennyi, a terhelt javára figyelembe vehető körülményt nagy nyomatékkal értékelt, egyaránt figyelembe véve a büntetlen előéletét, a kísérleti szakban rekedést és nagy nyomatékkal a vádlott kóros elmeállapotát. Mindezekben túlmenően pedig nem tárható fel olyan körülmény a terhelt javára, amely a törvényi minimum alkalmazása helyett indokoltá tenné az enyhítő rendelkezések alkalmazását, utóbbira a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

[15] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései is törvényesek és megalapozottak, az ítéltábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében elbírálva a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92.

§ (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú határozat kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal időpontjáig a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt a vele szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította, egyúttal a Be. 613. § (1) bekezdésének alkalmazásával megállapította a másodfokú büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, s rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2025. február 20.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2024. április 23. napján kihirdetett, 10.B.48/2023/63. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. február 20.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke